



The Effects of Foliar Application with Potassium and Zinc in the Pollination Stage on Morpho-Physiological Characteristics Under Moisture Stress in Wheat (*Triticum aestivum*)

Hamzeh Khanjani Afshar¹ | Merhdad Chaichi² | Mojtaba Jafarzadeh Kenarsari³ | Amin Farnia⁴

1. Department of Agronomy, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran. E-mail: hkhanjani@gmail.com
2. Corresponding Author, Department of Seed and Plant Improvement Research, Hamedan Agricultural and Natural Resources, Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Hamedan Iran. E-mail: m.chaichi@areeo.ac.ir
3. Department of Agronomy, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran. E-mail: jafarzadeh16@gmail.com
4. Department of Agronomy, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran. E-mail: Amin.farnia@iau.ac.ir

Article Info**ABSTRACT****Article type:**

Research Article

Article history:

Received: December 14, 2021

Received in revised form:

June 21, 2022

Accepted: July 03, 2022

Published online: April 16, 2023

Drought, being the most common abiotic stress, is a major factor in crop yields as it limits crop production on a global basis. To evaluate the effects of foliar application with potassium (K) and zinc (Zn) in the pollination stage on morphological and physiological characteristics of wheat under water stress conditions, a split-factorial layout based on a randomized complete block design (RCBD) with three replicates have been carried out at the experimental farm of the Research, Education and Extension Center of Agriculture and Natural Resources of Hamadan during 2017-2018. The main plot includes irrigation levels (normal and water stress) and the subplot, two factors of foliar application of potassium (K) and zinc (Zn) fertilizers. Potassium fertilizer from K2O source (40%) includes 2 liters per ha at three levels; I) without fertilizer (the control), II) leaf spray at the beginning of booting, and III) leaf spray after pollination. Also, zinc fertilizer from water-soluble zinc source (10%) includes four liters per ha in three levels: I) without fertilizer (the control), II) leaf spray at the beginning of booting, and III) the use of leaf spray after pollination. The results of the analysis of variance show a significant difference between treatments in all studied traits. Significant differences in all of the traits are observed under stress and normal irrigation. Co-application of potassium (K) and zinc (Zn) fertilizers, compared to the control, has increased evaluated morphological indices of HI (21%), grain yield (52%), total yield (29%), and TKW (25%) under stress conditions. Therefore, according to the results, the use of K and Zn fertilizers as a foliar application at the beginning of booting reduces the harmful effects of drought stress on the plant, increasing the yield and morphological characteristics of wheat.

Keywords:

Booting,
drought stress,
microelement,
potassium,
wheat.

Cite this article: Khanjani Afshar, H., Chaichi, M., Jafarzadeh Saekenari, M., & Farnia, A. (2023). The Effects of Foliar Application with Potassium and Zinc in the Pollination Stage on Morpho-Physiological Characteristics Under Moisture Stress in Wheat (*Triticum aestivum*). *Journal of Crops Improvement*, 25 (1), 83-93.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jci.2022.335634.2655>

© The Authors.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jci.2022.335634.2655>

Publisher: University of Tehran Press.



بررسی تأثیر محلول پاشی با پتاسیم و روی در مرحله گرددهافشانی بر ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک در شرایط تنفس رطوبتی در گیاه گندم (*Triticum aestivum*)

حمزة خانجانی افشار^۱ | مهرداد چایی‌چی^۲ | مجتبی جعفرزاده کنارسری^۳ | امین فرنیا^۴

۱. گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران. رایانامه: hkhanjani@gmail.com
۲. نویسنده مسئول، بخش تحقیقات اصلاح و تهییه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران. رایانامه: m.chaiachi@areeo.ac.ir
۳. گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران. رایانامه: jafarzadeh16@gmail.com
۴. گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران. رایانامه: Amin.farnia@iau.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	به منظور ارزیابی تأثیر محلول پاشی پتاسیم و روی در مرحله گرددهافشانی بر ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک در شرایط تنفس رطوبتی در گیاه گندم، آزمایشی به صورت اسپلیت-فاکتوریل در قالب طرح بلوك‌هاي كامل تصادفي (RCBD) با سه تكرار طي دو سال ۹۷ و ۹۸ در مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی همدان اجرا شد. عامل کرت اصلی شامل سطوح آبیاري (نرمال و تنفس رطوبتی) و عامل کرت فرعی شامل دو فاكتور محلول پاشی کودهای پتاس و روی بود. محلول پاشی کودها با استفاده از سمپاش دستی با درنظرگرفتن حجم دو لیتر آب برای هر کرت انجام پذیرفت. کود پتاس از منبع K ₂ O (۴۰ درصد) با احتساب ۲ لیتر در هكتار در سه سطح ۱- عدم مصرف، ۲- محلول پاشی در ابتدای مرحله آبستني، ۳- محلول پاشی برگی بعد از گرددهافشانی و کود روی محلول در آب (۱۰ درصد) با احتساب ۴ لیتر در هكتار در سه سطح ۱- عدم مصرف، ۲- محلول پاشی در ابتدای مرحله آبستني، ۳- محلول پاشی بعد از گرددهافشانی استفاده شد. نتایج تجزیه واریانس بیانگر وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال يك درصد بین تیمارها در تمام صفات موردنظری بود. تفاوت معنی‌داری (P<0.01) در تمامی صفات موردارزیابی تحت شرایط تنفس و بدون تنفس مشاهده شد. مصرف همزمان کود پتاسیم (K) و روی (Zn) در ابتدای مرحله آبستني در مقایسه با شاهد، وزن هزاردانه (25 درصد)، وزن کل (29) درصد) و شانحص برداشت (21 درصد) را در شرایط تنفس افزایش داد. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده، استفاده از کود پتاسیم و روی به صورت محلول پاشی در ابتدای مرحله آبستني سبب کاهش اثرات مضر تنفس بر گیاه و همچنین افزایش عملکرد و ویژگی‌های مورفولوژیکی گندم می‌شود.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۲۳	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۳/۳۱
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۴/۱۲	تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۱/۲۷
کلیدواژه‌ها:	آبستني، پتاسیم، تنفس خشکي، عنصر ریزمغذی، گندم.

استناد: خانجانی افشار، ح، چایی‌چی، م، جعفرزاده سرکناری، م و فرنیا، ا. (۱۴۰۲). بررسی تأثیر محلول پاشی با پتاسیم و روی در مرحله گرددهافشانی بر ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک در شرایط تنفس رطوبتی در گیاه گندم (*Triticum aestivum*). به زراغی کشاورزی، ۲۵ (۱)، ۸۳-۹۳.

DOI: <https://doi.org/10.22059/jci.2022.335634.2655>



۱. مقدمه

گندم مهم‌ترین غلات در تغذیه انسان به‌شمار می‌رود که در سراسر جهان کشت می‌شود و با تولید سالانه بیش از ۱۲۲ میلیون تن، پس از ذرت بیشترین تولید را در دنیا به خود اختصاص داده است (Asseng *et al.*, 2011; Anonymous, 2018). در ایران نیز گندم از نظر سطح زیرکشت و تولید مهم‌ترین محصول زراعی است و به عنوان یک محصول استراتژیک حدود نیمی از مساحت زمین‌های زراعی را به خود اختصاص داده است (Nakhjjvani Moghadam *et al.*, 2010). در مناطق خشک و نیمه‌خشک، آب و دسترسی به آن در زمان‌های حساس رشد گیاه زراعی مهم‌ترین عامل محدودکننده عملکرد اقتصادی است. به علت بروز صورت‌های مختلف تنفس، بهویژه تنفس خشکی در مراحل مختلف رشد گندم در این مناطق، متوسط عملکرد قابل حصول حدود ۳۰ درصد عملکرد حداکثری است (Deng *et al.*, 2005). تنفس آب از یکسو باعث کاهش ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه شده و از سوی دیگر به دلیل بالابودن قیمت آب، هزینه‌های تولید را افزایش می‌دهد (Rosales *et al.*, 2012). در بیشتر مناطق کشت گندم بهویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک نظیر ایران، مرحله پرشدن دانه گندم اغلب با وقوع تنفس خشکی همراه است. اهمیت و نقش تنفس خشکی در این مناطق زمانی مشخص‌تر می‌شود که بدانیم حدود ۷۰ تا ۹۰ درصد عملکرد نهایی دانه از فتوسنتز گیاه در طول پرشدن دانه تحت شرایط متعارف رشد به دست می‌آید (Austin *et al.*, 1980) و وقوع تنفس خشکی در این مرحله قادر است عملکرد را بهشت کاهش دهد. در ایران میزان خسارت ناشی از خشکسالی بر محصول گندم در سال زراعی ۱۳۹۱-۹۲ حدود ۳۰ درصد تخمین زده شده است (FAO, 2015).

علاوه بر تأثیر بارز تنفس خشکی بر رشد و نمو گیاه، این تنفس باعث عدم تعادل در تغذیه معدنی گیاهان می‌شود که منجر به اثرات ثانویه می‌شود. خشکسالی با کاهش میزان تعرق و تغییر عملکرد حمل کننده‌های غشایی باعث کاهش حمل و نقل مواد معدنی از ریشه به اندام هوایی می‌شود. با درک تأثیر تنفس خشکی بر تغذیه مواد معدنی گیاه می‌توان راهکارهای مفیدی در جهت کاهش میزان خسارت ناشی از خشکسالی و متعاقب آن کمبود مواد مغذی اتخاذ کرد (Da Silva *et al.*, 2011). نقش مواد معدنی در افزایش یا کاهش تحمل به تنفس خشکی گیاهان توسط بسیاری از پژوهش‌گران مورد بررسی قرار گرفته است، با این حال، هنوز هم ناکافی و تا حدودی مبهم است. در بین مواد مغذی، عناصر ماکرو عناصر سازنده مهم گیاهان را تشکیل می‌دهند و کمبود ناشی از آن‌ها در گیاهان به راحتی قابل مشاهده است. در مقابل، ریزمغذی‌ها با تغییر فعالیت آنزیم، تعدیل مسیرهای انتقال مجرای سیگنال و یا تولید برخی متابولیت‌ها می‌توانند به طور مستقیم یا غیرمستقیم روی حساسیت گیاهان به عوامل تنفس زا تأثیر بگذارند (& Hajiboland Amirazad, 2010). در شرایط خشکسالی، جذب مواد مغذی در اثر کاهش رطوبت خاک مختل می‌شود که در نهایت منجر به کندشدن انتشار مواد معدنی از خاک به سطح ریشه می‌شود و از این‌رو سرعت تعرق را کاهش می‌دهد و همچنین انتقال می‌یابد. خشکسالی باعث بسته شدن زودرس روزنه‌ها می‌شود، بنابراین سرعت جابه‌جایی به برگ‌ها نیز کاهش می‌یابد. خشکسالی باعث بسته شدن روزنه‌ها می‌شود، بنابراین سرعت تعرق را کاهش می‌دهد و همچنین انتقال مواد مغذی از ریشه به شاخه را نیز محدود می‌کند (Da Silva *et al.*, 2011).

پتاسیم (K) پس از نیتروژن و فسفر یکی از عناصر بسیار مهم در گیاهان محسوب می‌شود. پتاسیم نقش مهم و حیاتی در حفظ وضعیت آب در گیاهان، باز و بسته شدن روزنه‌ها، تنظیم اسمزی و پایداری غشا بازی می‌کند (Erel *et al.*, 2015). نقش آن در باز و بسته شدن روزنه‌ها بسیار مهم است زیرا کانال‌های پتاسیم موجود در سلول‌های نگهبان روزنه‌ها نسبت به وضعیت آب گیاه حساس هستند (Taiz & Zeiger, 2006). در شرایط خشکسالی، در دسترس بودن پتاسیم خاک برای بسیاری از گیاهان از جمله گندم، جو، ذرت و سیب‌زمینی کاهش یافته و جذب آن توسط ریشه محدود شده که در نهایت بر انتقال آن از ریشه به اندام هوایی تأثیرگذار می‌باشد (Erel *et al.*, 2015). روی (Zn) نیز یکی از

عناصر دارای اهمیت در گیاه می‌باشد که نقش‌های فیزیولوژیک فراوانی ایفا می‌کند. جذب روى توسط ریشه گیاه در شرایط کم آبی محدود می‌شود. با دسترسی کم آب در خاک کاهش می‌یابد، زیرا تحت این شرایط حرکت روى در خاک بسیار کم و محدود می‌شود. مصرف روى در گندم موجب افزایش بلندی گیاه و تعداد پنجه می‌شود و همچنین سرعت رشد گیاه را تسريع می‌کند که این امر در نهایت، باعث افزایش عملکرد و میزان روى دانه در شرایط تنفس خشکی خواهد شد (Brown & Cakmak, 1993). کاربرد کود روی، بهطور معنی‌داری توانست عملکرد گندم تحت تنفس آبی را در کشتزارهای گوناگون کشور ترکیه افزایش دهد (Cakmak et al., 2010). در همین راستا، میزان رشد ریشه و اندام‌های هوایی و همچنین، میزان روى موجود در دانه گندم‌های تحت تیمار روى نیز مورد بررسی قرار گرفت (Khan et al., 2008). نتایج این پژوهش نشانگر وجود اختلافات آشکار میان تیمارهای مصرف کود روی نسبت به سایر تیمارها در شرایط تنفس بود. با توجه به اهمیت گیاه گندم و محدودیتی که تنفس خشکی در تولید آن ایجاد می‌نماید بر آن شدیدم به بررسی امکان کاهش خسارت ناشی از تنفس خشکی با استفاده از عناصر غذایی پردازیم. با توجه به اهمیت روى و پتابسیم در مقابله با خسارت‌های ناشی از تنفس خشکی در گیاهان و محدودیت دسترسی آن از طریق خاک تحت این شرایط، استفاده برگ کاربرد آن بهترین گزینه بهمنظور ارزیابی در نظر گرفته می‌شود. این پژوهش با هدف بررسی تأثیر محلول‌پاشی پتابسیم و روى در مرحله گردهافشانی بر ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک در شرایط تنفس رطوبتی در گیاه گندم انجام پذیرفت.

۲. مواد و روش‌ها

این پژوهش بهصورت دو سال ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ با کشت گندم زمستانه (*Triticum aestivum*) (رقم پیشگام Bkt/90-) (Zhong87) در مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی همدان با طول جغرافیایی ۴۸/۵۳ درجه و عرض جغرافیایی ۳۴/۸۶ درجه و ارتفاع ۱۸۵۰ متر از سطح دریا که از نظر آب‌وهوایی در منطقه سردسیر واقع شده، اجرا شد. همدان از نظر اقلیمی جزو مناطق خشک و نیمه‌خشک محسوب می‌شود. آزمایش بهصورت اسپلیت-فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار و جمماً ۱۸ تیمار اجرا شد. یک قطعه زمین نیم هکتاری به دو قسمت تقسیم شده و سال اول در یک قطعه از آن و سال دوم در قطعه مجاور کاشت انجام پذیرفت. کرت اصلی شامل سطوح آبیاری (نرمال و تنفس رطوبتی) و کرت فرعی شامل دو فاکتور محلول‌پاشی کودهای پتاس و روی بود. برای انجام آبیاری از لوله‌های ۱۶ میلی‌متری با دبی ۲ لیتر در ساعت استفاده شد. در هر کرت دو ردیف تیپ به فاصله ۶۰ سانتی‌متر از یکدیگر در نظر گرفته شد. مقدار حجم آب مورداستفاده با استفاده از کنتور حجمی تنظیم شد. در هر دور آبیاری مقدار حجم آب مورداستفاده با استفاده از کنتور حجمی تنظیم شد. مجموع حجم آب مورد استفاده در تیمار آبیاری نرمال ۴۵۰۰ مترمکعب در هکتار بود. مقدار حجم آب مصرفی در تیمار تنفس با توجه به دو نوبت آبیاری کمتر نسبت به آبیاری نرمال ۳۲۰۰ مترمکعب در هکتار بود. محلول‌پاشی کودها با استفاده از سپپاش دستی با درنظر گرفتن حجم دو لیتر آب برای هر کرت انجام پذیرفت. کود پتاس از منبع K₂O (کود سوپر K40 شرکت سبزآذر کاسپین) با احتساب ۲ لیتر در هکتار در سه سطح ۱- عدم مصرف، ۲- محلول‌پاشی در ابتدای مرحله آبستنی، ۳- محلول‌پاشی بعد از گردهافشانی و کود روی از منبع روی محلول در آب (۱۰ درصد شرکت سبزآذر) با احتساب ۴ لیتر در هکتار در سه سطح ۱- عدم مصرف، ۲- محلول-پاشی در ابتدای مرحله آبستنی، ۳- محلول‌پاشی بعد از گردهافشانی استفاده شد. هر کرت شامل شش خط کشت به فاصله ۲۰ سانتی‌متر از یکدیگر به طول ۵ متر کشت شدند (۶ مترمربع). بین هر کرت با کرت مجاور یک پشته به عنوان نکاشت در نظر گرفته شد. تراکم نهایی ۴۵۰ بوته در مترمربع در نظر گرفته شد. میانگین بارندگی در طول فصل کشت در

جدول (۱) آورده شده است. خاک محل آزمایش دارای بافت لومی شنی، pH حدود ۶/۹-۶/۵ و هدایت الکتریکی حدود ۰/۸۱-۰/۷۵ دسی زیمنس بر متر بود (جدول ۲). فاصله بین تکرارها ۲ متر در نظر گرفته شد. از سیستم آبیاری قطره ای به منظور کنترل دقیق میزان آبیاری استفاده شد. مشخصات شیمیایی آب مورد استفاده در آبیاری در جدول (۳) آورده شده است. به منظور اعمال تنفس رطوبتی قطع آبیاری پس از مرحله آبستنی و قبل از گردده افشنایی در کرت های مربوطه اعمال شد. در کرت های قادر تنفس رطوبتی، آبیاری به صورت معمول با درنظر گرفتن حفظ رطوبت خاک در حدود ظرفیت مزروعه ای (Field Capacity) خاک اعمال شد. نمونه برداری از ده خوش به صورت تصادفی از هر کرت در مرحله رسیدگی انجام شد و ویژگی های مرتبط با عملکرد و اجزای عملکرد شامل ارتفاع بوته، زیست توده کل، وزن خوش، ارتفاع خوش، وزن ساقه، ارتفاع ساق، وزن دانه در خوش، تعداد دانه در خوش، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت از طریق اندازه گیری این نمونه ها انجام پذیرفت. محاسبه های آماری با استفاده از نرم افزار (نسخه ۹/۱ SAS) انجام شد. همچنین مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون Lsmeans در سطح احتمال ۵ درصد انجام شدند. به منظور رسم نمودار نیز از نرم افزار Excel استفاده شد.

جدول ۱. میانگین بارندگی، درجه حرارت و رطوبت نسبی همدان در طی فصل رشد گندم در سال ۱۳۹۷-۱۳۹۸

خرداد	اردیبهشت	فروردین	اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	میانگین سال	ماههای سال	
										شاخص ها	(°C)
۱۹/۹	۱۲/۶	۷/۹	۳/۱	۲/۰	۱/۵	۴/۷	۸/۷	۱۶/۰	۸/۴۸	۹۷	
۲۰/۵	۱۴/۲	۷/۹	۶/۵	۰/۳	۰/۴	۲/۵	۶/۷	۱۶/۶	۸/۴	۹۸	
۰/۹	۶	۱۱۵/۶	۹۶/۳	۱۱/۶	۱۱/۴	۵۴/۶	۴۰/۹	۱۳/۲	۳۸/۹۴	۹۷	
۴	۴۱/۳	۱۸۷/۲	۴۴/۹	۳۹/۶	۴۹/۲	۸۹/۸	۷۲/۴	۱۶/۱	۶۰/۵	۹۸	بارندگی (mm)
۶۸/۹۷	۶۵/۸۵	۵۳/۱۴	۶۳/۶۱	۴۹/۲۵	۴۳/۳۰	۵۵/۷۳	۵۵/۹۲	۶۸/۹۷	۵۸/۳۰	۹۷	
۶۷/۶۰	۷۹/۰۵	۶۲/۷۸	۵۹/۹۸	۵۵/۰۳	۵۶/۴۹	۶۹/۷۱	۶۵/۸۷	۶۷/۶۰	۶۴/۹۰	۹۸	رطوبت نسبی (%)

منبع: ایستگاه هواشناسی همدان

جدول ۲. ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک مزروعه آزمایشی در عمق صفر تا ۳۰ سانتی متر

سال	عمق (cm)	بافت	pH	EC (ds/m)	درصد اشباع آهک	رسیلت	شن	کربن آلی (%)	فسفر (ppm)	پتاسیم (ppm)	جداول ۲. مشخصات شیمیایی آب مورد استفاده در آبیاری	
											لومی-شنی	لومی-شنی
۹۷	۰-۳۰	۰/۷۵	۷/۵	۰/۷۵	۱۶	۴۵	۶۰/۵	۰/۶۶	۲۷/۶	۴۰۰		
۹۸	۰-۳۰	۰/۸۱	۶/۹	۰/۸۱	۱۶	۴۸	۶۱	۳۳	۲۵/۱	۳۶۵		

جدول ۳. مشخصات شیمیایی آب مورد استفاده در آبیاری

خصوصیات	pH	هدایت الکتریکی (ds/m)	کلر	کربنات	سولفات	کلسیم	منیزیم	سدیم
(ppm)								
۷/۳	۷/۵۰	۷۵۰	۲	.	۱/۴	۴/۴	۳/۱	۲/۳

۳. نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس تأثیر محلول پاشی پتاسیم و روی بر صفات مختلف گندم تحت تنفس رطوبتی در جدول (۳) ارائه شده است. نتایج حاکی از تأثیر معنی دار ($P \leq 0/01$) تیمارهای مختلف بر ارتفاع، طول سنبله، وزن سنبله، تعداد دانه در سنبله، وزن دانه در سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت در گندم بود (جدول ۴). بیشترین میزان صفات موردازیابی در سال دوم بدست آمد (جدول ۵). بر این اساس در سال دوم (۹۸) عملکرد دانه ۱۹/۸ درصد و

شاخص برداشت ۱۴/۷۵ درصد بیشتر از سال اول (۱۳۹۷) بود (جدول ۵). همچنین بیشترین میزان ارتفاع گیاه (۷۰/۳۷ سانتی‌متر)، طول سنبله (۷/۰۸ سانتی‌متر)، وزن سنبله (۲۳/۹ گرم)، تعداد دانه در سنبله (۳۸ عدد)، وزن دانه در سنبله (۲۰/۵۹ گرم در مترمربع)، TKW (۴۴/۳۵ گرم)، وزن کل (۱۳۷/۱۴ گرم در مترمربع)، عملکرد دانه (۶۹۶۲/۳ کیلوگرم در هکتار) و شاخص برداشت (۱۴/۷۵ درصد) در سال دوم به دست آمد (جدول ۵). با توجه به تفاوت در میانگین بارندگی در طی دو سال ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ (جدول ۱) و با وجود میانگین بارندگی بیشتر در سال ۹۸، می‌توان این‌گونه اذعان کرد که علت افزایش عملکرد و شاخص‌های مختلف اندازه‌گیری شده، در دسترس بودن بیشتر آب در سال دوم می‌باشد (جدول ۱). عملکرد گندم در سال دوم ۱۹/۵ درصد بیشتر از سال اول به دست آمد (جدول ۵). اثر تیمار قطع آبیاری بر روی شاخص‌های موردارزیابی معنی‌دار ($P < 0.01$) بوده است (جدول ۴). به این ترتیب که، اعمال تیمار قطع آبیاری در مرحله قبل از گردهافشانی باعث کاهش ۲۲ درصد در ارتفاع گیاه، ۳۲ درصد در طول سنبله، ۳۲ درصد در وزن سنبله، ۱۳ درصد در وزن هزاردانه، ۲۳/۵ درصد در وزن کل و ۳۴/۵ درصد در عملکرد دانه نسبت به تیمار آبیاری نرمال شد (جدول ۵). احتمالاً با توجه به این که در این آزمایش قطع آبیاری در ابتدای بوتینگ و بعد از گردهافشانی گیاه صورت گرفته است و در حالی که تا مدتی بعد از آن امکان رشد رویشی وجود داشته است، قطع آبیاری باعث توقف رشد و کاهش شاخص‌های مورفولوژیکی و در نهایت عملکرد گندم شده است. پژوهش‌های دیگر هم نشان داده است که کمبود آب پس از مرحله گردهافشانی که در بسیاری از مناطق جهان شایع است، به وضوح دوره نمو را کوتاه و رسیدگی فیزیولوژیکی را جلو می‌اندازد، در حقیقت کوتاهشدن دوره نمو مکانیسم دیگری برای فرار از خشکی است که منجر به کاهش عملکرد می‌شود (Debilo *et al.*, 2001).

مطالعات قبلی نشان می‌دهد که کمبود آب در مراحل قبل از گردهافشانی عملکرد دانه را ۹۴ تا ۵۸ درصد نسبت به شاهد (آبیاری کامل) کاهش داده است (Rengel & Graham, 1995). نتایج حاصل از پژوهشی در اتیوبی نشان می‌دهد که کمبود آب اثرات معنی‌داری روی کاهش عملکرد دانه از خود بر جای گذاشته است (Debilo *et al.*, 2001). در شرایط خشکسالی، جذب مواد مغذی در اثر کاهش رطوبت خاک مختل می‌شود که در نهایت منجر به کندشن انتشار مواد معدنی از خاک به سطح ریشه می‌شود و از این رو سرعت جابه‌جایی به برگ‌ها نیز کاهش می‌یابد. خشکسالی باعث بسته‌شدن زودهنگام روزنه‌ها شده در نتیجه سرعت تعرق را کاهش می‌دهد و همچنین انتقال مواد مغذی از ریشه به اندام هوایی را نیز محدود می‌کند. علت کاهش عملکرد در شرایط تنفس خشکی را می‌توان کاهش دسترسی و انتقال آب و مواد معدنی در خاک و بافت گیاهی دانست (Da Silva *et al.*, 2011). نتایج به دست‌آمده حاصل از تجزیه واریانس دو سال انجام آزمایش نشان می‌دهد که قطع آبیاری در سطح ۱ درصد بر روی شاخص برداشت اثرگذار بوده است (جدول ۳). چنان‌که ملاحظه می‌شود در اثر تیمار قطع آبیاری در مرحله گردهافشانی کمترین مقدار شاخص برداشت (۱۲/۲ درصد) به دست آمده است (جدول ۵). کاهش ۱۸ درصدی شاخص برداشت در تیمار تنفس در مقایسه با تیمار آبیاری نرمال می‌تواند به دلیل تأثیر منفی قطع آبیاری در مرحله گردهافشانی بر ظرفیت مخزن و همچنین ظرفیت منبع دانست که در نهایت منجر به کاهش شاخص برداشت می‌شود. به بیان دیگر اعمال تنفس رطوبتی باعث کاهش طول دوره گردهافشانی تا رسیدگی و در نهایت کاهش شاخص برداشت می‌شود. گزارش‌ها حاکی از آن است که تنفس کمبود آب در مرحله گردهافشانی، تعداد دانه در سنبله را حدود ۵۰ درصد کاهش داده است، اما تنفس در مراحل بعد از گردهافشانی تأثیری بر تعداد دانه در سنبله نداشته است. این امر احتمالاً به دلیل کاهش بقای گلچه‌های تولیدشده و کاهش باروری آن‌ها در مرحله گردهافشانی در شرایط تنفس می‌باشد (Rengel & Graham, 1995; Debilo *et al.*, 2001).

جدول ۴. تجزیه واریانس صفات مختلف گندم با محلول پاشی روی و پتاسیم در شرایط آبیاری مطلوب و تنفس خشکی

منابع تغییرات	آزادی	درجه	وزن سنبله	طول سنبله	تعداد دانه در سنبله	وزن دانه در سنبله	میانگین مربوط صفات
Year	۱		۸۳۶/۱۱۳۴**	۵۶/۳۳۳۳**	۱۷۰/۰۰۲۳**	۷۲۸/۵۲۰.۸**	
(Year) R	۴		۴۷/۶۴۶۵**	۴/۵۰۰۰**	۱۷/۰۶۴۸**	۳۴/۰۲۰۲**	
Irr	۱		۱۸۷/۰۳۵**	۱۶۱/۳۳۳۳**	۳۰.۱۳/۶۱۳۴**	۱۷۴۰/۰۲۰**	
Year*Irr	۱		۱۵/۱۸۷۵**	۰/۰۸۳۳۷**	۵/۵۵۷۸**	۰/۵۵۷۸**	
Year(R*Irr)	۴		۰/۲۷۵۴۶*	۹/۳۳۳۳۷**	۰/۶۴۸۱ns	۳/۳۳۸۵*	
K	۲		۱۹۹/۹۲۳۶**	۳۰/۵۸۱۳۳**	۵۳۳/۱۵۵۰**	۲۲۲/۲۳۸۴**	
Year*K	۲		۱۲/۹۳۲۸۰**	۰/۰۸۳۳۷**	۶/۶۲۷۳**	۱۷/۰۶۲۵**	
Irr*K	۲		۹/۹۷۴۵۱**	۱/۰۸۳۳۷**	۲۴/۲۲۱۷**	۸/۰۴۸۶**	
Year*K*Zn	۴		۰/۹۹۱۸۹۸**	۰/۰۸۳۳۷**	۱۰/۰۶۴۸**	۳/۲۸۸۱*	
Zn	۲		۵۵/۵۸۲۵**	۹/۳۳۳۳۷**	۹۶/۸۲۱۷**	۵۵/۳۴۹۵**	
Year*Zn	۲		۰/۵۱۶۲۰.۴**	۰/۰۸۳۳۷**	۳/۸۷۷۳۱**	۰/۳۴۰۰۰ns	
K*Zn	۴		۳/۲۵۰.۶**	۰/۲۳۳۳۷**	۲۴/۰۰۹۲۵**	۰/۷۲۱۰.۶**	
Irr*Zn	۲		۶/۶۹۰.۶**	۰/۲۳۳۳۷**	۲۱/۴۰۰.۵**	۶/۸۹۵۸**	
Irr*K*Zn	۴		۳/۵۸۹۱۷**	۰/۵۸۳۳۷**	۲۰/۳۰۰.۹**	۲/۳۲۹۸*	
Year*Irr*K	۲		۱۲/۰۴۸۶**	۰/۰۸۳۳۷**	۳۹/۵۸۲۸**	۱۱/۳۶۷۴**	
Year*Irr*Zn	۲		۰/۰۴۲۶۱۱**	۰/۰۸۳۳۷**	۵/۸۴۹۵**	۰/۲۱۰۶۴ns	
Year*Irr*K*Zn	۴		۳/۹۲۰.۱۳**	۰/۰۸۳۳۷**	۱/۱۶۲۰.۳**	۱/۴۰۰۱۶۲۰ns	
Error	۶۴		۰/۰۵۲۳۷*	۱/۵۱۴۲۶	۰/۰۳۳۵۶	۰/۷۳۳۹۲	
Total	۱۰۷					-	
F value			۱۵۷۹/۴۱	۱۴/۶۷	۳۴۲۷/۸۲	۱۰۵/۳۱	

ادامه جدول ۴. تجزیه واریانس صفات مختلف گندم با محلول پاشی روی و پتاسیم در شرایط آبیاری مطلوب و تنفس خشکی

منابع تغییرات	آزادی	درجه	ارتفاع گیاه	وزن هزار دانه	وزن کل	عملکرد دانه	شاخص برداشت	میانگین مربوط صفات
Year	۱		۱۲۰/۶۷۵۹**	۴۳۶/۰۰۹۲**	۶۷۴۵/۰۰۲۰**	۳۲۶۰۰۰۵۳۴**	۱۴۳/۵۲۰.۸**	
(Year) R	۴		۲۲۷/۶۴۸۱**	۵۷/۲۳۱۴۸۱**	۵۹۶/۷۴۷**	۳۶۸۸۳۶۸**	۶/۰۲۸۷**	
Irr	۱		۷۵۱۶/۶۷۵۹**	۹۵۴/۰۸۳۳**	۳۱۷۷۵/۰۲۰**	۱/۹۳۰۰۰۳۹**	۱۹۹/۸۱۱۲**	
Year*Irr	۱		۰/۰۷۷۰۳ns	۴۲۰/۰۸۳۳**	۶۹/۲۸۰۰**	۱۶۱۲۲۴۶**	۰/۳۰۰۰ns	
Year(R*Irr)	۴		۰/۱۴۸۱۴ns	۰/۳۳۱۰۲*	۱۶۸۵۱۷۰۳**	۱۶۸۵۱۷۰۳**	۲/۱۶۲۱۲**	
K	۲		۱۲۲۷/۲۳۱۴**	۲۳۲/۶۲۰۳**	۳۲۹۸/۱۶۸**	۳۲۵۴۱۹۶۹**	۳۶/۹۸۵۰**	
Year*K	۲		۰/۶۷۵۰۹۲ns	۰/۰۸۳۳۷**	۰/۰۸۳۳۹۴**	۱۲۴۴۶۱۷**	۲/۴۱۸۶۱**	
Irr*K	۲		۰/۵۷/۳۴۲۵۹**	۵۰/۰۰۲۷۷۷*	۵۰/۴/۶۳۷**	۱۹۵۴۳۸۸**	۳/۰۳۳۹**	
Year*K*Zn	۴		۰/۶۳۴۲۵**	۳/۱۷۵۹۱**	۱۸/۵۸۶۸**	۶۴۵۱۰۱۱۱**	۱/۹۲۴۷**	
Zn	۲		۲۸۰/۳۹۸۱**	۵۶/۰۹۸۱۴**	۸۰/۰۲۰۹۷**	۸۸۰/۰۲۰۹۷**	۱/۰۳۵۱۷**	
Year*Zn	۲		۰/۵۷۰۹۲۵**	۰/۰۵۶۴۸۱**	۲۲/۷۱۵۲**	۸۷۵۶۴۴۴**	۰/۳۹۵۲۷۷ns	
K*Zn	۴		۴۴/۳۵۶۴**	۱/۴۲۵۹۱۲**	۱۵۶/۱۷۲۴**	۹۱۵۶۴۷۷۷**	۳/۸۲۵۹**	
Irr*Zn	۲		۱۳/۶۷۵۹**	۲/۶۹۴۴۴**	۳۰/۰۹۶۵۲**	۴۴۳۸۵۱۲۵**	۶/۳۴۹۵**	
Irr*K*Zn	۴		۶۸/۲۱۷۵۹**	۰/۴۷۲۲۲**	۰/۰۵۴۵۱**	۸۴۵۰/۰۸۳۴۸**	۰/۷۳۰۰۰ns	
Year*Irr*K	۲		۱/۷۸۷۰۳**	۰/۰۲۷۷۷ns	۱۰/۰۸۴۹۵**	۱۰/۰۶۷۷۲۱۰۳**	۲/۵۵۰۸**	
Year*Irr*Zn	۲		۰/۴۵۳۷۰۴ns	۴/۰۸۶۱۱**	۴/۰۵۳۰**	۵۶/۰۸۵۶۲۳۷**	۰/۳۶۸۶۱ns	
Year*Irr*K*Zn	۴		۰/۱۴۸۱۵	۰/۰۸۸۸**	۱۶/۰۱۴۱**	۲۰۹۲۱۱۹۲**	۰/۵۶۶۱	
Error	۶۴		۰/۱۴۸۱۵	۰/۱۰۷۹۶	۰/۰۷۳۲۱	۵۲۸۵۶۲۹۶	۰/۳۱۸۵۹۲۱	
Total	۱۰۷						-	
F value			۲۰۸/۶۵	۶۲۳/۶۰	۱۶۴۳.	۱۵۳۱/۴۶	۸۶/۵۷	

جدول ۵. مقایسه میانگین اثرات ساده آبیاری، پتاسیم و روی بر صفات مختلف گندم

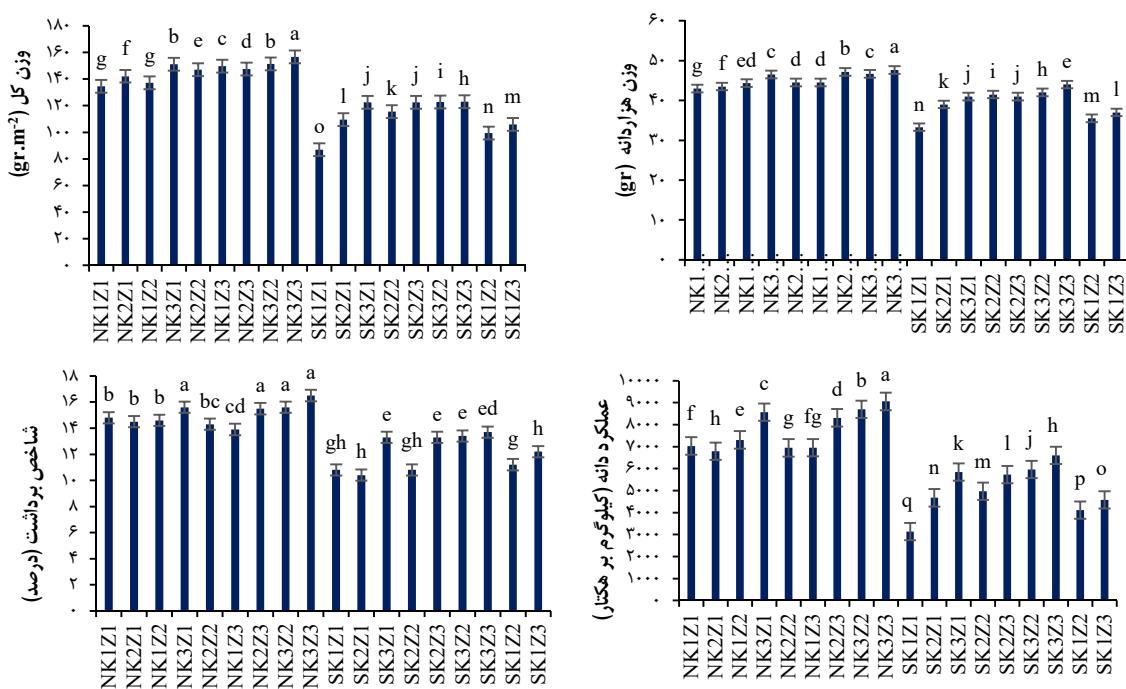
ارتفاع	طول سنبله	وزن سنبله	تعداد دانه در سنبله	وزن دانه در سنبله	وزن هزاردانه	وزن کل	عملکرد دانه (%)	شاخص برداشت (%)
سال								
۱۲/۴۶ ^b	۵۵۸۴/۴ ^b	۱۲۱/۳۴ ^b	۴۰/۳۳ ^b	۱۵/۳۹ ^b	۳۶ ^b	۱۸/۴ ^b	۵/۶۳ ^b	۶۳/۶۹ ^b
۱۴/۷۵ ^a	۵۹۶۲/۳ ^a	۱۳۷/۱۴ ^a	۴۴/۳۵ ^a	۲۰/۵۹ ^a	۳۸/۵ ^a	۲۳/۹ ^a	۷/۰۸ ^a	۷۰/۳۷ ^a
آبیاری								
۱۴/۹ ^a	۷۷۴۱ ^a	۱۴۶/۳ ^a	۴۵/۳۱ ^a	۲۲ ^a	۴۳ ^a	۲۵/۳ ^a	۷/۵۸ ^a	۷۵/۳۷ ^a
۱۲/۲ ^b	۵۰۶۷ ^b	۱۱۲ ^b	۳۹/۳۷ ^b	۱۲/۹۸ ^b	۳۲ ^b	۱۷/۰۲ ^b	۵/۱۳ ^b	۵۸/۶۹ ^b
پتاسیم (K)								
۱۲/۹ ^b	۵۵۱۹ ^c	۱۱۹ ^c	۳۹/۶۱ ^c	۱۵/۷۷ ^c	۳۶ ^c	۱۹/۰۱ ^c	۵/۵ ^c	۶۰/۹۴ ^c
۱۳/۱ ^b	۶۲۳۷ ^b	۱۳۰/۷ ^{Ab}	۴۲/۷۷ ^b	۱۷/۵۲ ^b	۳۶ ^b	۲۰/۰۸ ^b	۶/۲۵ ^b	۶۷/۵۸ ^b
۱۴/۷ ^a	۷۴۵۵ ^a	۱۳۷/۹ ^a	۴۴/۶۳ ^a	۲۰/۶۸ ^a	۴۱/۵ ^a	۲۳/۶۵ ^a	۷/۳۳ ^a	۷۲/۵۸ ^a
روی (Zn)								
۱۳/۲۶ ^b	۶۰۰۷ ^{Ac}	۱۲۴/۵ ^c	۴۱/۰۵ ^c	۱۷/۰۱ ^c	۳۸ ^c	۲۰/۱۸ ^c	۵/۹۱ ^c	۶۴/۵۸ ^c
۱۳/۳۱ ^b	۶۳۳۴ ^b	۱۲۸/۹ ^b	۴۲/۴۱ ^b	۱۷/۵۸ ^b	۳۷ ^b	۲۰/۰۸ ^b	۶/۲۵ ^b	۶۶/۴۱ ^b
۱۴/۲۱ ^a	۶۸۷۲ ^a	۱۳۴/۲ ^a	۴۳/۰۵ ^a	۱۹/۳۸ ^a	۴۰ ^a	۲۲/۰۵ ^a	۶/۹۱ ^a	۷۰/۱۱ ^a

کاربرد عناصر روی و پتاسیم بر روی شاخص‌های مورفولوژیکی و عملکرد گندم اثر معنی‌داری ($P \leq 0.01$) نشان داد (جدول ۴). تیمار پتاسیم با میزان ۲ لیتر بر هکتار پس از گردهافشانی دارای بیشترین عملکرد دانه (۷۴۵۶ کیلوگرم در هکتار) بود (جدول ۵). همچنین تیمار ۲ لیتر بر هکتار پتاسیم پس از گردهافشانی توانست سایر شاخص‌های اندازه‌گیری شده در مقایسه با تیمار شاهد (عدم محلول پاشی) را افزایش دهد (جدول ۵). گزارش‌هایی مبنی بر افزایش عملکرد دانه گندم بر اثر مصرف کود پتاسیم ارائه شده است (Alexander, 1973). بهطور کلی پذیرفته شده است که در صورت عدم وجود مقداری کافی از مواد مغذی موجود در خاک، در شرایط خشکسالی، افزایش مواد مغذی باعث بهبود رشد گیاه می‌شود (Hu & Schmidhalter, 2005). با توجه به آن که پتاسیم پس از نیتروژن و فسفر یکی از عناصر بسیار مهم در گیاهان محاسبه می‌شود و از طرف دیگر پتاسیم نقش مهم و حیاتی در حفظ وضعیت آب در گیاهان، باز و بسته‌شدن روزنه‌ها، تنظیم اسمزی و پایداری غشا بازی می‌کند (Erel *et al.*, 2015) و همچنین به عنوان وافرترین کاتیون در سیتوپلاسم، نقش مهمی در تنظیم پتانسیل اسمزی دارد (Shabala & Pottosin, 2010)، در نتیجه، استفاده از کود پتاسیم به صورت اسپری برگی سبب بهبود رشد و عملکرد گندم می‌شود. وضعیت آب گیاه به شدت بر تجمع پتاسیم در برگ مؤثر است. نقش آن در باز و بسته‌شدن روزنه‌ها بسیار مهم است زیرا کانال‌های پتاسیم موجود در سلول های نگهبان روزنه‌ها نسبت به وضعیت آب گیاه حساس هستند (Taiz & Zeiger, 2006). در شرایط خشکی، در دسترس بودن پتاسیم در خاک برای گیاهان کاهش یافته و جذب آن توسط ریشه محدود شده که در نهایت بر انتقال آن از ریشه به اندام هوایی تأثیرگذار می‌باشد (Wang *et al.*, 2013). کاهش در مسیرهای آنزیمی مرتبط با فتوسترات و کندشدن مکانیسم‌های محافظت‌کننده از سیستم‌های نوری فتوسترات از جمله مواردی بوده که در هنگام کاهش پتاسیم در گیاه مشاهده شده است (Erel *et al.*, 2015).

روی (Zn) نیز یکی از عناصر دارای اهمیت در گیاه می‌باشد که نقش‌های فیزیولوژیک فراوانی ایفا می‌کند. جذب روی توسط ریشه گیاه در شرایط کم آبی محدود می‌شود و با دسترسی کم آب در خاک کاهش می‌باشد، زیرا تحت این شرایط حرکت روی در خاک بسیار کم و محدود می‌شود. نتایج حاکی از تأثیر معنی‌دار ($P \leq 0.01$) بر ارتفاع، طول سنبله، وزن سنبله، تعداد دانه در سنبله، وزن دانه در سنبله، وزن هزاردانه، وزن کل، عملکرد دانه و شاخص

برداشت در گندم بود (جدول ۴). براساس نتایج مقایسه میانگین‌ها، بیشترین ارتفاع گیاه (۷۰/۱۱ سانتی‌متر)، طول سنبله (۶/۹۱ سانتی‌متر)، وزن سنبله (۲۲/۵ گرم)، تعداد دانه در سنبله (۳۹)، وزن دانه در سنبله (۱۹/۳۸ گرم)، TKW (۴۳/۵۵) گرم، وزن کل (۱۴۳/۲ گرم در مترمربع) و شاخص برداشت (۱۴/۲۱ درصد) در تیمار ۴ لیتر بر هکتار کود روی (Zn) پس از گردبافتانی بدست آمد (جدول ۴). همچنین بیشترین عملکرد دانه (۶۸۷۲ کیلوگرم در هکتار) در این تیمار مشاهده شد (جدول ۵). در مطالعه‌ای به بررسی کاربرد برگی روی (Zn) بر ویژگی‌های مورفوپیزیولوژیک و اجزای عملکرد گندم پرداخته شد (Zain *et al.*, 2015). نتایج نشان داد استفاده برگی از عنصر میکرو Zn سبب افزایش ارتفاع بوته، طول سنبله، تعداد سنبله در سنبله، تعداد دانه در خوشة، تعداد پنجه در مترمربع، بیوماس کل و شاخص برداشت شد (Zain *et al.*, 2015). کاهش اثرات مضر تنش بر گیاه گندم از طریق استفاده برگی از عنصر میکرو Zn را می‌توان به علت کاهش مارکرهای تنش نظیر پرولین، H₂O₂ و افزایش محتوای رنگدانه‌های گیاهی تحت شرایط تنش خشکی عنوان کرد. میزان اثر کاهشی حداکثری پس از محلول پاشی روی در مرحله بوتینگ مشاهده شد که نشان می‌دهد این مرحله بهترین زمان به منظور اعمال تیمار Zn به منظور تعدیل اثر تنش خشکی است (Abdel-Motagally & El-Zohri, 2018).

مطالعات قبلی حاکی از آن است که استفاده هم‌زمان از Zn و K به صورت کاربرد برگی تحت شرایط تنش خشکی در گندم سبب افزایش ارتفاع گیاه، پنجه‌های بارور، سنبله‌های بارور در سنبله، طول سنبله، وزن هزاردانه، بیوماس کل و عملکرد دانه شد (Zafar *et al.*, 2016). در مطالعه حاضر استفاده هم زمان از کود پتاس و روی عملکرد دانه گندم و شاخص‌های موردارزیابی را به طور معنی‌داری (P<۰/۰۱) تحت تأثیر قرار داد (جدول ۴). تیمار کاربرد هم‌زمان کود پتاس و روی در مقایسه با تیمار شاهد (عدم کاربرد کود) به ترتیب، وزن هزاردانه (۲۵ درصد)، وزن کل (۲۹ درصد)، عملکرد دانه (۵۲ درصد) و شاخص برداشت (۲۱ درصد) را در شرایط تنش آبی افزایش داد (شکل ۱).



شکل ۱. نمودار اثر متقابل محلول پاشی پتاسیم و روی بر عملکرد گندم، شاخص برداشت، وزن هزاردانه و وزن کل تحت شرایط مختلف آبیاری. آبیاری نرمال (N)، تنش آبی (S)، پتاسیم (K) و روی (Zn).

نتایج سایر پژوهش‌گران مؤید آن است که ارتفاع گیاه و بیomas کل گندم پس از کاربرد برگی روی و پتاس به‌طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد (Zafar *et al.*, 2016). مطالعات بسیار زیادی در زمینه تنفس خشکی در گندم و اعمال کودهای پتاس و روی در سال‌های گذشته صورت گرفته است که نتایج این پژوهش‌ها کاملاً همسو با یکدیگر بوده‌اند. نتایج نشان داد که استفاده برگی در هنگام تنفس خشکی سبب افزایش میزان ارتفاع بوته، اندازه سنبله، تعداد سنبله‌ها، وزن هزاردانه، عملکرد دانه در بوته و عملکرد کل دانه نسبت به شاهد مربوطه شد (Abdel-Motagally & El-Zohri, 2018).

۴. نتیجه‌گیری

در بین سال‌های مورد مطالعه، عملکرد دانه (۳۹۶۲/۳ کیلوگرم) در سال دوم (۱۳۹۸) برتر از سال اول (۵۵۸۴/۴ کیلوگرم) بود. همچنین شاخص برداشت در سال دوم (۱۴/۷۴ درصد) مقادیر بیشتری در مقایسه با سال اول (۱۲/۴۴ درصد) را نشان داد. علت این امر را می‌توان به دلیل میانگین بارندگی بیشتر در فصل زراعی ۱۳۹۸ نسبت به فصل زراعی ۱۳۹۷ دانست. نتایج این مطالعه به‌طور خاص نشان داد که تنفس خشکی باعث کاهش عملکرد دانه (۲۳ درصد) و عملکرد بیولوژیک (۳۴/۵ درصد) گندم در مقایسه با آبیاری کامل شد. همچنین نتایج حاصل از این پژوهش حاکی از آن است که مصرف پتاسیم و روی اثر معنی‌داری بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم در رژیمهای مختلف آبیاری دارند. بیشترین عملکرد دانه (۹۰۵۸ کیلوگرم) در تیمار محلول‌پاشی پتاسیم و روی در شرایط آبیاری نرمال قبل از بوتینگ حاصل شده و تنفس خشکی باعث نقصان آن شد. همچنین عملکرد دانه در تیمار شاهد (۷۰۳۰ کیلوگرم در هکتار) به دست آمد. مصرف جدأگانه کود پتاس، روی و مصرف همزمان کود پتاسیم و روی در مرحله بعد از گردهافشانی در مقایسه با شاهد، عملکرد دانه و شاخص‌های موفرولوژیکی موادرزیابی را افزایش داد. کاربرد برگی پتاسیم و روی به صورت محلول‌پاشی بر روی گیاه گندم، سبب بهبود ویژگی‌های موفرولوژیکی گیاه شده و به‌طور مستقیم انتقال مواد به مخزن را افزایش و درنهایت منتج به افزایش عملکرد دانه شده است.

۵. تشکر و قدردانی

از مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی همدان و همچنین دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد به‌دلیل پشتیبانی و خدمات شایسته برای اجرای هرچه بهتر این مطالعه، تشکر و قدردانی می‌گردد.

۶. تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافعی توسط نویسنده‌گان وجود ندارد.

۷. منابع

- Asseng, S., Foster, I., & Turner, N. (2011). The impact of temperature variability on wheat yields. *Global Change Biology*, 17(2), 997-1012. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2486.2010.02262.x>.
- Austin, R.B., Morgan, C.L., Ford, M.A., & Blackwell, R.D. (1980). Contributions to grain yield from pre-anthesis assimilation in tall and dwarf barley phenotypes in two contrasting seasons. *Annals of Botany*, 45(3), 309-319.
- Abdel-Motagally, F.M.F., & El-Zohri, M. (2018). Improvement of wheat yield grown under drought stress by boron foliar application at different growth stages. *Journal of the Saudi Society of Agricultural Sciences*, 17(2), 178-185.

- Alexander, V. T. (1973). Influence of foliar nutrition of urea and potash on wheat under rainfed condition. *Journal of Potash rev*, 11(12), 2-9.
- Anonymous. (2018). Statistica [Online]. Available: <https://www.statista.com/statistics/237912/global-top-wheat-producing-countries/>.
- Da Silva, E.C., Nogueira, R., da Silva, M.A., & de Albuquerque, M.B. (2011). Drought stress and plant nutrition. *Plant Stress*, 5(11), 32-41.
- Brown, P. H., & Cakmak, I. (1993). *Form and function of zinc in plants*. In: Robson, A. O. (ed.). Zinc in soil and plant. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, the Netherlands. pp: 93-106.
- Cakmak, I. (2010a). Biofortification of cereals with zinc and iron through fertilization strategy. (2010) *19th World Congress of Soil Science*. August 1-6, 2010, Brisbane, Australia.
- Deng, X., Shan, L., Inanaga, S., & Inoue, M. (2005). Water-saving approaches for improving wheat production. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 85(11), 1379-1388.
- Erel, R., Yermiyahu, U., Ben-Gal, A., Dag, A., Shapira, O., & Schwartz, A. (2015). Modification of non-stomatal limitation and photoprotection due to K and Na nutrition of olive trees. *Journal of Plant Physiology*, 177(41), 1-10.
- FAO. (2015). FAO in emergencies from presentation to building back better.
- Hajiboland, R., & Amirazad, F. (2010). Growth, photosynthesis and antioxidant defense system in Zn-deficient red cabbage plants. *Plant, Soil and Environment*, 56(7), 209-217.
- Hu, Y., & Schmidhalter, U. (2005). Drought and salinity: a comparison of their effects on mineral nutrition of plants. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*, 168(8), 541-549.
- Khan, M. A., Fuller, M. P., & Baloch, F. S. (2008). Effect of soil-applied zinc sulfate on wheat (*Triticum aestivum* L.) grown on a calcareous soil in Pakistan. *Cereal Research Communications*, 36(4), 571-582.
- Nakhjavani Moghadam, M. M., Sadr Ghayen, S. H., & Akbari, M. (2010). Effects of water stress on yield and water use efficiency of wheat. *Third National Conference on Irrigation and Drainage Management*. Chamran University. 20 Feb. Khuzestan, Iran.
- Rosales, M. A., Ocampo, E., Rodriguez-Valentin, R., Olvera-Carrillo, Y., Acosta-Gallegos, J., & Covarrubias, A. A. (2012). Physiological analysis of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) cultivars uncovers characteristics related to terminal drought resistance. *Plant Physiology and Biochemistry*, 56(11), 24-34. Doi: 10.1016/j.plaphy.2012.04.007.
- Rengel, Z., & Graham, R. D. (1995). Importance of seed Zn-content for wheat growth on zinc deficient soil. II. Grain yield. *Plant and soil*, 173(35), 267-274.
- Shabala, S., & Pottosin, I.I. (2010). Potassium and potassium-permeable channels in plant salt tolerance. In: Ion Channels. *Plant Stress Responses*. Springer, 9(11), 87-110.
- Taiz, L., & Zeiger, E. (2006). *Plant physiology*, 4th ed. Sinauer Associates, Sunderland.
- Wang, M., Zheng, Q., Shen, Q., & Guo, S. (2013). The critical role of potassium in plant stress response. *International journal of molecular sciences*, 14(2), 7370-7390.
- Zafar, S., Ashraf, M.Y., Anwar, S., Ali, Q., & Noman, A. (2016). Yield enhancement in wheat by soil and foliar fertilization of K and Zn under saline environment. *Soil & Environment*, 35(9), 25-36.
- Zain, M., Khan, I., & Qadri, R.W.K. (2015). Foliar application of micronutrients enhances wheat growth, yield and related attributes. *American Journal of Plant Sciences*, 6(1), 864.